

de sidste 4 års oplæg fra Socialdemokraterne til finansloven, har de her stigninger ikke været aktiveret. Det er helt klart.

Så til spørgsmålet om topskat. Vi har ingen planer om at sætte topskatten op.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

I finansloven er der indarbejdet en begrænsning af stigningen i de offentlige udgifter til 0,5 pct. Det giver anledning til, at den socialdemokratiske ordfører siger, at den offentlige andel af økonomien ikke må falde. Det vil sige, at den skal stige med samme takt, som økonomien stiger reelt. Men derved bliver der jo ikke mulighed for at fortsætte den gældsnedbringelse, der er tale om. Der bliver tale om øget efterspørgsel på arbejdskraft med risiko for lønstigninger og stigende omkostninger. Hvorfor er det egentlig en naturlov, at den offentlige økonomi skal vokse i det tempo?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det er jo korrekt, at regeringen arbejder med en målramme, der hedder 0,5 pct. vækst. Lad os nu se, om man overholder det. Det har jo knebet de andre år. Og ordføreren har da sådan set også ret i at pege på, at der jo ikke er nogen naturlov, der siger, at væksten skal være mere. Det er jo et politisk valg, hvor stor den fælles service skal være, hvor stor den offentlige sektor skal være. Og der er det, vi peger på, at vi gerne vil have, at den skal udgøre en uændret andel – en uændret andel – af samfundsproduktionen. Det er udgangspunktet for os. Der ønsker regeringen, at den skal blive mindre, og derved er der forskel i dansk politik.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg tror, at ordføreren har helt ret i, at der her ligger en af de store forskelle mellem oppositionen og regeringspartierne. Men der er jo altså ingen tvivl om, at hvis man øger de offentlige udgifter i et tempo, som Socialdemokratiet vil, og man ser på den demografiske udvikling, så kan det jo ikke undgås, at vi løber ind i en situation, hvor det er nødvendigt at gennemføre ganske omfattende reformer eller skattestigninger. Hvad er det egentlig, Socialdemokratiet har gang i?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Der er to ting i det. Det ene er: Hvorfor har man ikke den samme bekymring for den private vækst, hvis det er, man mener, at man er ved løbe ind i en overophedning af arbejdsmarkedet? Det er jo det, vi taler om. Vi har foreslået, at vi i stedet for at have en vækst på 0,5 pct. skal have en vækst på omkring 1 pct., og vi vil lave nogle engangsløft, så vi kommer op på 1,9 pct. i alt. Men set i forhold til væksten i folks privatforbrug og andet i øjeblikket, så skulle man jo have den samme bekymring der. Vi ønsker bare at reservere en del af væksten i samfundet, sådan at den offentlige sektor fortsat får en uændret andel i årene fremover.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tager ordet for en kort bemærkning, fordi der er noget, jeg ikke kan forstå. Jeg kan ikke forstå, at Socialdemokratiet har stillet sig i spidsen for en nedskæring af efterlønnen. Hvis vi ser tilbage til 1998, da Socialdemokraterne sidst sad i spidsen for en nedskæring af efterlønnen, gjorde man det med den begrundelse, at man nu skulle lave en efterløn, som folk kunne regne med, som var langtidsholdbar, og som sikrede imod fremtidige nedskæringer af efterlønnen specielt med udgangspunkt i Venstres og De Konservatives politik. Det var hovedargumenterne dengang.

Nu, hvor vi ikke engang for alvor er gået i gang med forhandlinger og diskussioner om kommende velfærdsjusteringer, stiller Socialdemokraterne sig selvstændigt i spidsen for en beskæring af den efterløn, man havde lovet folk var langtidsholdbar. Kan hr. Henrik Sass Larsen ikke forklare mig, hvorfor i alverden man gør det?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Vi har taget et initiativ gående på, at vi ønsker at bidrage til debatten og løsningen af de fremtidige velfærdsproblemer, vi står over for, modsat andre partier, som ikke mener, at der foreligger en problemstilling. En af de ting, vi kan se, er, at levealderen stiger, og at vi får behov for, hvis det hele skal hænge sammen, at der er nogle folk, der tager nogle flere år på arbejdsmarkedet. Og så vil vi som ansvarligt parti være at finde der, hvor vi kommer med konkrete løsningsforslag. Det er udgangspunktet.